

Eva Novotná slaví

Eva Novotná celebrates

Eva Novotná byla dodnes nejlepším motorem PR, který kdy knihovna měla... Obětává, dotahující akce, a obratný fundraiser.

Na Evinu myslím každou chvíli. Dělal v podstatě nejlepší PR, jejím cílem bylo prezentovat a dělat vše dobré pro Národní knihovnu České republiky, ať to stojí, co to stojí. Knihovna pro ni byla vždycky na prvním místě.

Evě vděčí knihovna za zavedení exkurzí pro středoškoláky i za otevření barokní prohlídkové trasy v Astronomické věži. Já osobně jí vděčím za poznání historie knihovny a jejího fungování. Do knihovny jsem nastoupila s minimální znalostí o místě samém. Eva mě vždycky přibrala k prohlídce, kterou sama vedla, a já se tak učila od ní tzv. za pochodu.

Tolik vzpomínky některých z jejích kolegů.

Eva se narodila 2. prosince 1933 v Kyšperku, kam jezdí dodnes. V roce 1958 zakončila studia na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy a poté se až do roku 1977 věnovala učitelské praxi, nejprve na školách a následně v oblasti vzdělávání dospělých. Na podzim roku 1977 nastoupila do Státní knihovny ČSR, dnešní Národní knihovny ČR, kde pracovala až do roku 2004. Do klementinské knihovny nastoupila na pozici vedoucí audiovizuálního střediska, kde se pod jejím vedením a ve spolupráci s kolegy začaly natáčet zajímavé vzdělávací pořady pro veřejnost. Zde mají svůj počátek i exkurze pro studenty středních škol, o něž je dodnes velký zájem, i když původní prostory střediska nahradil pořad promítaný v jednom ze zasedacích sálů z notebooku. Koncem roku 1990 se z audiovizuálního střediska stalo oddělení PR, tehdy oddělení vztahů s veřejností, neboť se dbalo na spisovnou češtinu. Eva byla jeho zakladatelkou. Ona sama připomíná vliv Andrewa Lasse, profesora na americké univerzitě, jehož rodina žila do 70. let v Československu a on sám byl spolužákem ředitele knihovny Vojtěcha Balíka i vedoucího odboru správy a ochrany fondů Jiřího Polišenského. Zásluhou A. Lasse přišla z amerických univerzit, knihoven a nadací významná finanční pomoc, díky níž bylo možné vybudovat a zprovoznit síť CASLIN (*Czech And Slovak Library Information Network*). Eva si vzala za své doporučení Andrewa Lasse k práci s veřejností a s veškerým nasazením je začala uplatňovat v praxi, již sama popisuje takto: „Znamenalo to naučit se pořádat tiskové konference, zlepšit po všech stránkách orientaci uvnitř knihovny, být k uživatelům přátelštější, takže umístit cedule, letáky, informační pult, bufet hned za vstupní dveře (a velký přesvědčovací problém: učinit WC volně přístupnými), postupně pro uživatele připravovat pravidelné lekce vyhledávání dokumentů na počítačích, přesvědčit filmové štáby natáčející v Klementinu, aby uváděly Národní knihovnu v titulcích, zorganizovat denní otevření Astronomické věže včetně Barokní knihovny atd., ale hlavně přesvědčit

pracovníky knihovny, že jsme všichni stejně důležití, že je nutno spolupracovat a vzájemně se informovat a vycházet si vstříc.“

V květnu roku 2000 byla nově otevřena prohlídková trasa pro veřejnost v Astronomické věži, jež zahrnovala náhled do Barokní jezuitské knihovny, průchod Meridiánovým sálem a vyhlídku z ochozu Astronomické věže. Nutno podotknout, že Astronomická věž byla do té doby veřejnosti nepřístupná. Otevření bylo možné díky projektu *Praha – město kultury 2000* a příprava, tzn. rekonstrukce trasy a zrestaurování prostor včetně scénáře prohlídky za dohledu odborníků z Astronomického ústavu, zabrala přibližně pět let. Bez organizačního zapojení Evy a podpory ředitele V. Balíka by se nepodařilo projekt uskutečnit.

V letech 1995–2002 se Eva zasloužila o popularizaci knihovny a knihovnictví v pořadech *Dobré jitro* Českého rozhlasu 2. Stála u zrodu knižního veletrhu *Svět knihy Praha*, iniciovala vznik *Nadace* a později *Společnosti Národní knihovny*, zavedla v knihovně *Dny otevřených dveří*, byla u toho, když se slavnostně otevíral Centrální depozitář v Hostivaři, je autorkou scénářů k filmům a audiovizuálním pořadům a dvou publikací o Národní knihovně. V roce 2004 byla za svůj přínos k rozvoji českého knihovnictví oceněna medailí Z. V. Tobolky.

Výčet Eviných aktivit určitě není úplný, za což se autorka omlouvá, a na závěr si opět dovolí Evu citovat, neboť ona tím vystihuje nejen období tzv. devadesátek, ale především samu sebe: „Když vzpomínám na devadesátá léta, nenacházím nikoho, kdo by šel za osobní slávou, nikdo se neptal, co za to. Byli jsme, každý v nějaké míře, plni touhy tuhle starou, zničenou, ale ušlechtilou, historii nabitou dámu vyvést na světlo boží.“

Trochu to připomíná motto Tovaryšstva Ježíšova *Ad maiore dei gloriam*, tedy „K větší slávě Boží“, jen pozměněné na „K větší slávě knihovny“. A to je Eva.

Hana Vajnerová